

SHIB-A-VISA

Nr. 2

2006

Årgang 9

BIM og BIR på Shiba-spesialen!

INNHold

Fra redaktørene	s 3
Hva driver vi egentlig med?	s 4
Shiba spesialen	s 6
Akita spesialen	s 8
Hund spiste sopp og døde	s 10
Hoggorm-bitt	s 12
En liten valps bønn	s 15
Shiba-treff i Vestfold	s 18
Velvære for firbeinte	s 23
Utstillingsresultater	s 27
Hvilke dommere man ikke stiller for	s 31

UTGIVELSESPLAN Nr 1 Mars (Frist innlegg 15/2) Nr 2 Juni (Frist innlegg 25/5) Nr 3 September (Frist innlegg 15/8) Nr 4 Desember (Frist innlegg 15/11)	ANNONSEPRISER For 1/1 side; Kr 500,- for 4 nr Kr 300,- for 2 nr Kr 200,- for 1 nr For ½ side; Kr 300,- for 4 nr Kr 200,- for 2 nr Kr 100,- for 1 nr Ikke-medlemmer betaler dobbel pris
MEDLEMSKAP Hovedmedlem; 300,- Familiemedlem; 100,- Gavemedlem for valpekjøpere; 150,- Betales til konto; 0540.11.87369	
STOFF TIL SHIB-A-VISA sendes til: Charlotte Damm Karl Pettersens Gate 27 9009 TROMSØ Tlf: 916 80381 cbdamm@c2i.net	
ELLER TIL Thomas Henriksen Nermyra 9c 9100 KVALØYSLETTA Tlf: 913 42039 thomaseh@online.no	

FRA REDAKTØRENE

Så var enda en shiba-spesial avviklet. I år fant denne sted ved Vikhammer, ett lite stykke utenfor Trondheim. Denne gang kunne ikke noen av redaktørene møte opp, så Solvor ble vår hjelpende hånd med å ta bilder, slik at vi fikk trykket vinnerne i denne utgaven av shib-a-visa.

Tusen hjertelig takk Solvor, du får gjort det meste !

Ellers har det vært en stressende tid for min del (Thomas). Har jobbet mye, holdt på å kjøre opp til motorsykkel, og hatt diverse andre ting å stri med. Charlotte har også hatt mye å ha fingrene i, så klubbavisa har måtte vente litt. Men til gjengjeld kommer det med en hel del fine artikler. Det vil være stoff for alle og enhver å kose seg med. Takk til alle dere som hjelper oss med å sende inn artikler.

I det dette bladet kommer i postkassa deres, er nok noen av dere på ferie, mens flesteparten planlegger hva de skal ta seg til i år. Kanskje noen planlegger å ta med hundene sine på ferie. Hvorfor ikke ? Er jo koselig å komme seg bort i andre miljøer, både for hund og eier(e).

Alle som skal reise ut av landet, må også huske på å ha hunden ferdig vaksinert. Selv om du kun skal til Sverige, må det foreligge en vaksinasjonsattest / hundepass eller lignende.

Vi i redaksjonen i shib-a-visa ønsker godt vær til alle dere shibaeiere der ute, og ønsker dere en riktig god sommer. De opplevelsene dere får i sommer, kan dere gjerne dele med oss og andre i shibaklubben ved å sende inn historier og artikler inn til oss.

Beste hilsener

Thomas og Charlotte.

Hva driver vi egentlig med?

Av Christen Lang

Hvis jeg spør meg selv om hvorfor jeg er aktiv med hunder får jeg flere svar, selvfølgelig er jeg glad i dyr, spesielt i hunder. Men en av grunnene er også den sosiale interessen. Alle de hyggelige menneskene jeg møter gjennom denne interessen.

Ja, for alle som har gått tur med en hund vet hvor lett det er å komme i kontakt med andre mennesker. Spørsmål som, hvilke rase er det? Kan vi få klappe hunden? Eller: Å så fin hund du har, er noe av det vi hører. Og dette kommer fra fremmede mennesker som nokk ikke hadde pratet til deg om det ikke hadde vært for hunden. En ung mann oppdaget at det å gå tur med en søt liten valp var en utmerket måte å få oppmerksomhet på fra det annet kjønn. Han sa at dette var en av de beste sjekke triks han hadde prøvd.

Som oppdretter treffer jeg andre oppdrettere, hannhundeiere og ikke minst valpekjøpere. Å kjøpe valp er en tillits sak mellom oppdretter og valpekjøper. Oppdretter må være sikker på at den tiltenkte nye eieren er den rette for akkurat den valpen og for rasen. Bare da kan valpen få det bra og det er jo det viktigste for en seriøs oppdretter.

Valpekjøper må være sikker på at oppdretter har gjort sitt beste for at valpen skal utvikle seg til å bli en sunn og trivelig hund med de egenskaper som er karakteristisk for rasen. Han må også være sikker på at han til enhver tid kan henvende seg til oppdretteren for å få råd og veiledning når han trenger dette.

Å kjøpe/selge valper er ikke det samme som å kjøpe/selge en forbruksvare. Det er et liv det er snakk om og alt det ett liv krever.

Selv har jeg fått mange av mine beste venner fra hundemiljøet. Både i Norge og i utlandet. Vi bruker mye tid og mye penger på denne hobbyen. For en dyr hobby blir det for de aller fleste av oss. Vil du tjene store penger så fin på noe annet.

Men medaljen har en bakside. Det er dessverre et faktum at det også finnes mye sjalusi og misunnelse innen miljøet. Om man ikke helt lykkes i arbeids- eller privatlivet, kan det å lykkes som utstiller/oppdretter være en kompensasjon og da kan hobbyen lett bli for alvorlig.

Vi lever i et land og i en verdensdel hvor vi har overflod av mat, sikkerhet og trygghet. I Norge har vi en natur med god plass til både oss og hunden. Vi og våre hunder er vell av de utvalgte som kanskje har noe av det beste liv man kan ønske seg? Når vi da vet at det i andre deler av verden er krig og at barn sulter blir det veldig lite viktig om hunden vår får en premie på utstilling!

Hvorfor ikke være glad for at vi er så heldige at vi kan få lov til å drive med en interesse som er så givende som hundehold kan være istedenfor å bruke masse tid og energi på å lage intriger og baktale andre og deres hunder. Er det virkelig vært det? Og er det egentlig om hunder dette dreier seg?

At det oppstår uvennskap mellom oppdretter innen en rase er dessverre ikke uvanlig. Alle oppdretter prøver jo og få frem så gode hunder som mulig, men har vi ikke alle hunder med feil og mangler og med de sykdommer som kan forekomme i akkurat vår rase? Hvorfor da være så kritisk overfor andre?

Hvorfor ikke være litt rause overfor dine konkurrenter og heller glede deg over når de vinner selv om du kanskje ikke er helt ening med dommeren. I stede for å være sjalu. Neste gang er det kanskje din hund som vinner, og da er da hyggelig å få en gratulasjon istedenfor sure miner.

I mange hundeklubber, spesielt i raseklubber er det ofte mye uvennskap. Det å inneha et verv i en hundeklubb forplikter. Mange mennesker bruker mye av sin fritid til glede for andre og for rasen/klubben og gjør en glimrende innsats som ikke alltid blir verdsatt av medlemmene.

Konstruktiv kritikk må til og åpenhet og informasjon er meget viktig slik at medlemmene føler at de som er med i styre og stell ikke kjører sitt eget løp over hodet på medlemmene. La oss diskutere sak om vi er uenige og ikke angripe hverandre. Det er bare de som har dårlige argumenter som trenger å angripe andre for derved å få blikket vekk fra det saken egentlig dreier seg om.

Men husk at dette er ideelt arbeide. Det er lett å kritisere og dessverre er det ofte de som selv bidrar minst som er flinkest til akkurat det. Men dessverre er det også mennesker som misbruker den innflytelse de får som tillitsvalgt I en klubb til fordel for seg selv og egne interesser og glemmer at de er valgt for å arbeide for rasen/hundesaken. Det er jo bare en hundeklubb vi er medlemm i. Ønsker du makt så får du heller gå inn i et politisk parti.

Å kritisere dommeren og tillegge ham eller henne diverse suspekke motiver er også dessverre heller ikke uvanlig I vår sport. Det er faktisk helt frivillig å stille ut og da får vi ta den premien vi får på hunden vår med godt humør. Det er lov til å være skuffet men ikke akseptabelt å bli sur. Da tar du det for alvorlig.

Men her kan nokk også vi dommer være flinkere til å forklare for utstillerne hvorfor hunden får akkurat den premien/plasseringen. Slik at det ikke er tvil om hvorfor. Da slipper vi kanskje utsagn som at hunden vant fordi eieren kjenner dommeren eller lignende.

Vi er alle ansvarlige for å lage et godt miljø I den rasen vi har og I den hundeklubben vi er medlemmer av. La oss ta dette ansvaret på alvor slik at det blir hyggelig å gå på hundeutstilling og å være medlem i en hundeklubb.

SHIBA-SPEZIALEN

Årets rase-utstilling gikk av stabelen i pinsen. Her presenterer vi en rekke av vinnerne. I neste nummer av Shib-a-visa kommer bilder av alle deltakere og kritikkene! Dagen innen var det spesial-utstilling arrangert av Norsk Akita Klubb. Vi viser også vinnerbilder herfra. Alle bildene fra begge utstillinger er tatt av Solvor Nærland.

BEST IN SHOW: Honto-No Reiko (eier: Helene Nordwall, Sverige)

***BIR (og BIS) veteran) og BIM veteran:**
INT NORD FIN uCH Soldoggens Beninesa og INT NORD FIN uCH Natfjärilen Chujitsu
(eier av begge: Paul Walle)*

BIS valp:

Honto-No Yushin Kuro (eier: C. Lang, Line B. Neteland og Mats Sætre)

BIM og BIR valp:

Negi Inu's Li-Ko Kurojo (eier: Lise Kommisrud og Honto-No Yushin Kuro (eier: C. Lang, Line B. Neteland og Mats Sætre))

AKITA-SPEZIALEN

BIR og BIM:

*Honto-no Reiko (eier: Helene Nordwall, Sverige) og AM CAN DK S N Uch NV-03
San Jo Lucky in Love (eier: C. Lang og Helene Nordwall)*

BIR og BIM valp:

*Honto-No Yushin Kuro (eier: C. Lang, Line B. Neteland og Mats Sætre) og Ak-inu-bas
Asamoya no Machiko (eier: Stig Meier Berg)*

*BIR veteran:
N S Uch NV-00 Soldoggen's Chimpira*

*BIS valp:
Honto-No Yushin Kuro (eier: C. Lang, Line B. Neteland og Mats Sætre)*

HUND SPISTE SOPP OG DØDE

Sakset fra Tønsbergs blad 14/10-05

Den pyreneiske mastiffen Pennya forsynte seg av besk svovelsopp og honningsopp i hagen. Få timer senere var den død.

Pennya var den beste avlstispa vi hadde, og for oss er dette et stort tap. På den andre siden er dette det første 100 prosent dokumenterte hundedødsfallet av disse sopptypene, sier ekteparet Monika og Finn Espen Nergård på Stavnum i Stokke, som driver opprett av hunderasen og samtidig advarer hundeeiere i både inn- og utland om hendelsen. Veterinær Fonnum obduserte Pennya og kunne slå fast at soppen hadde forårsaket store skader og hull på magesekken, nyresvikt og blødninger. Dessuten var mageslimhinnen borte og hunden hadde flere liter blodvann i buken.

Hundedødsfallet i Stokke er det første dokumenterte i sitt slag med disse sopptypene her i landet. Det sier daglig leder Kolbjørn Mohn Jenssen i Mycoteam i Oslo, som har lang erfaring på området sopp og soppforgiftninger.

– Vi har registrert flere dødsfall hos hunder som har spist risker og rød fluesopp, men aldri honningsopp og besk svovelsopp – som begge er giftige. Disse soppene er også farlige for mennesker, men vi tåler tross alt mye mer enn hunder.

Besk svovelsopp er så inn i hampen besk at et menneske knapt ville finne på å svelge noe av den. En hund derimot kan hive inn på store mengder. Også honningsoppen er litt besk. Barn blir ofte forgiftet av denne soppen, men inntaket er som regel beskjedent.

I høst har vi imidlertid registrert flere tilfeller hvor hunder er blitt svært dårlige av å sluke store mengder honningsopp, men ingen av dem er døde. Åpenbart må det ha vært kombinasjonen av de to soppslagene som bidro til at hunden i Stokke døde, sier Mycoteam-direktøren.

Her følger en beskrivelse av tre giftige sopper: Spiss giftslørsopp, Hvit fluesopp og Honningsopp.

Mattilsynet har laget plakaten ”8 MATSOPPER OG 3 GIFTSOPPER”. Plakaten kan fåes ved henvendelse til ditt distriktskontor. Norges sopp- og nyttevekstforbund ved Anna-Elise Torkelsen har skrevet teksten til plakaten. Illustrasjonene er tegnet av Inger Anne Lysebraate.

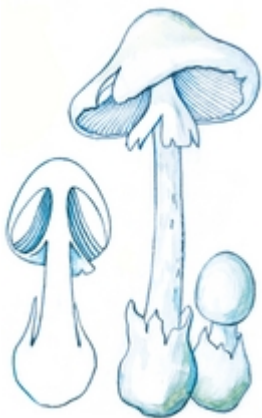
GIFTIG: Spiss giftslørsopp (*Cortinarius rubellus = speciosissimus*)

Spiss giftslørsopp er den farligste og vanligste giftsoppen vi har i Norge. Spiss giftslørsopp har rødbrun til gulbrun, fibret, hvelvet til spisspuklet hatt. Skivene er rødbrune og tykke. Stilken som har samme farge som hatten, har karakteristiske gule til sitrongule belter og er ofte oppsvulmet ved basis. Vokser enkeltvis eller i mindre grupper fortrinnsvis i litt fuktig, fattig blåbærgranskog, gjerne blant torvmose, men forekommer også i furuskog. På Sør- og Vestlandet er den hyppig i plantete granskoger og er kjent nord til Nordland.

Illustrasjon:

Spiss giftslørsopp

Forgiftning: Spiss giftslørsopp inneholder giftstoffet orellanin, som skader lever og særlig nyrer. Det kan ta lang tid før symptomer på forgiftning viser seg, fra (2)3-7(14) døgn. Pasienten har derfor ofte fått en nyreskade før symptomene viser seg. Butt giftslørsopp (*C. orellanus*) ligner, men er sjelden. Den har butt hatt og meget fjernstilte skiver. Den er kjent fra eikeskog på Sørlandet, og den er like giftig som spiss giftslørsopp.

GIFTIG: Hvit fluesopp (*Amanita virosa*)

Hvit fluesopp er også en av våre farlige giftsopper. OBS: Blir lett forvekslet med sjampinjong, som har matt hvit hatt og mørke skiver. Hvit fluesopp har hvit hatt, hvitt kjøtt, hvite skiver og stilk. Hatten er sterkt hvelvet, senere utfoldet, klebrig og glinsende, som regel uten hudlapper. Stilken har tydelige vattaktige belter, og nederst en stor og tydelig knoll som er omgitt av en tynn, hvit, fastvokst slire. Øverst på stilken er det en hvit, hengende ring. Lukt søt og litt kvalmende. Vokser gjerne på sur jord, ofte i fuktig barskog under gran, furu og bjørk. Kan komme allerede i juli. På Østlandet kan den enkelte år være meget vanlig. Forekommer i hele landet, men er sjeldnere nordover; kjent til Troms.

Illustrasjon:

Hvit fluesopp

Forgiftning: Hvit fluesopp inneholder giftstoffer (amatoksiner) som skader nyrer og særlig lever. Symptomene kommer først (4)8-24 timer etter inntak av soppen. Amatoksiner finnes også i flatklokkehatt (*Galerina marginata*) og grønn fluesopp (*A. phalloides*).

GIFTIG: Honningsopp (*Armillaria spp.*)

Honningsopp brukes som et fellesnavn for 3-4 arter som ligner hverandre. I noen soppbøker omtales honningsopp som matsopp, forutsatt at den avkokes. Til tross for avkoking forekommer det forgiftningstilfeller med allergilignende reaksjoner. Honningsopp er lys til mørk brun hatt med mørke skjell, tørr eller litt klebrig. Skivene er først hvite, men blir brunflekkelige med alder. Stilken har tydelig hvit ring og oppsvulmet gulaktig basis. Vokser i knipper på trær og stubber, både bar- og løvved. Kan forekomme enkeltvis på gressplen, gjerne sent i sesongen. Da vokser den på trerøtter gjemt under gresset. Honningsopp forekommer i hele landet.

Illustrasjon:

Honningsopp

Forgiftning: Det er kjent flere forgiftningstilfeller hos små barn som har spist rå honningsopp. De blir syke med kvalme og oppkast etter (1/2)3-8 timer (avhengig av mengde). Så lenge vi ikke sikkert kjenner de ulike honningsoppartene og hva de inneholder av eventuelle giftstoffer, er honningsopp ingen matsopp

HOGGORM-BITT

Av Harriet Skogen Gleditsch

Torstein og jeg har en Shiba-valp som heter Iso (Hidekuro av Enerhaugen f.19.12.05). Vi må fortelle om vår dramatiske pinse-helg på familiestedet ved bondegårdene ved Brufoss i Vestfold.

Søndagsturen vår er langs en gammel sæterveg, og Iso løper glad hit og dit i en ca 10 meter lang line. På slutten av turen går sætervegen i skogbrynet inn mot en gårdsveg, og Iso løper foran, som vanlig. Like før gårdsvegen starter, er det en steinrøys, og der ser vi Iso stopper opp. Torstein går frem og oppdager en passe stor hoggorm, og han skynder seg å ta Iso vekk. Etter noen meter spasering på vegen, merker vi at Iso går bak oss Iso (det pleier han sjelden å gjøre), og vi snur oss og ser at han går litt sikk sakk og setter seg. Jeg går bort til ham og ser at øynene hans er litt tåkete og at blikket "forsvinner". "Han må ha blitt bitt", sier jeg og ser på snuten hans, hvor det er pitte litt blod.

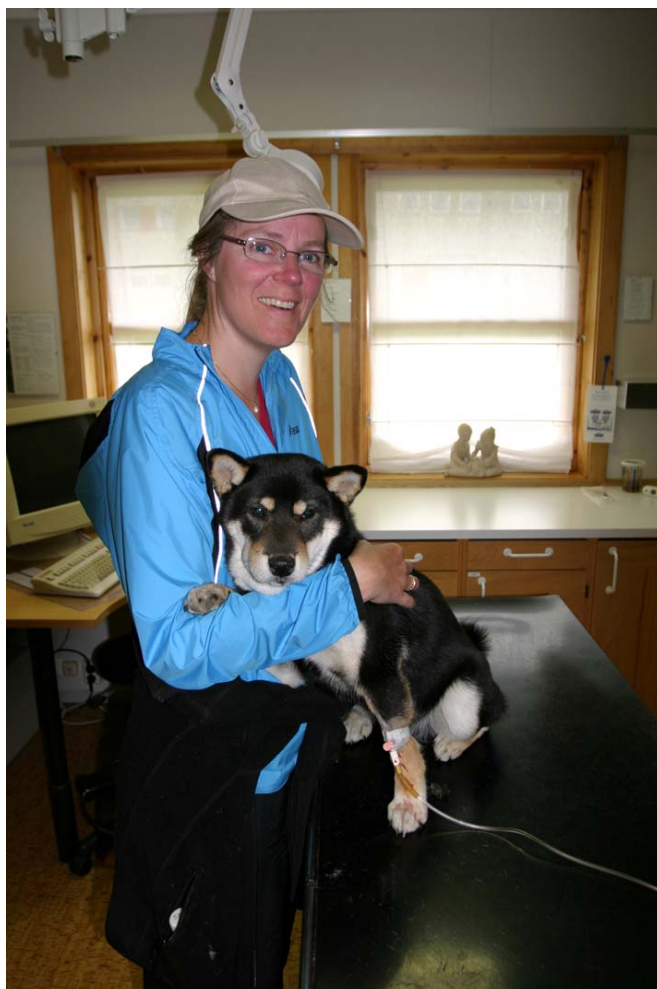
"Løft opp Iso, og ta ham med ned til hytten, så gå jeg til naboen, og spør om telefonnummer til vetrinær", sier Torstein. For oss var det nå to stressmoment: å få tak i en nabo og i tillegg få tak i opplysninger om vetrinærvakter. Vi har ikke telefonkatalog på hytten, og det er kun 5 boliger i et stort bondegårdsområde. Før vi reiste hit, sjekket vi ikke Matilsynets liste på internett, over vetrinærvakter i området. Det gjør vi neste gang vi drar på tur!

Jeg går nedover mot hytten. Iso blir slappere og slappere i armene mine, og jeg skjønnte at vi måtte komme oss til vetrinær. Jeg vet at hunder kan dø av hoggormbitt, og jeg fikk en klump i halsen, og kjente at jeg ble litt fortvilet. Iso skrek litt i en kort periode, og så ble han stille. Jeg kikket tilbake av og til for å se om Torstein kom, men han var ikke å se. Jeg bestemte meg for at jeg skulle tenke på det jeg nå måtte gjøre rent praktisk, og dermed ble det lettere å holde hode kaldt. Nede på tunet måtte jeg forberede svigermor (snart 83) på utflukt til vetrinær, og få henne til å hjelpe meg med å finne utstyr vi trengte. Det var ganske skummelt at Iso ble så dårlig og fikk ujevn puls. Jeg ville ikke sette ham fra meg før vi kom til vetrinær, for å kunne holde ham våken, og følge med.

Torstein var meget heldig i sin jakt på telefonnummer. En av de andre nabogårdene har en katt som nylig var blitt bitt av hoggorm, og kattens medisin får han med seg. Torstein kommer i marsjfart ned til tunet og han ringer det nummeret han fikk fra naboen. Det er ikke lett å få tak i vetrinær i pinsen; en ville ikke en gang snakke med oss, men Torstein fikk lov å stille ett spørsmål om dosering av hoggormtabletter. Svaret var 2 mg Prednisolon pr kg hund, og dermed var samtalen over. Torstein ringer videre, og jeg forsøker å gi Iso tabletter pakket inn i fransk paté, men det ville han ikke ha (!). Jeg piler av pateen, og tenker at han må få i seg disse tablettene. Dermed må jeg åpne munnen hans og legge dem så langt bak jeg kan. Iso veier litt under 10 kg, og jeg må gi ham 4 stk kattedoser. Han skrek litt da jeg kom bort i leppen som var bitt, men jeg klarte til slutt å få i ham alle sammen, med litt godsnakking, ros og bestemt åpning av munnen. (Iso finner

seg i det meste av håndtering fra meg, og nå er jeg glad for all denne håndteringstreningen vi har holdt på med!)

Neste vetrinær vi fikk tak i, var heldigvis på vakt, og ba oss komme til Skien Dyreklinikk. Vetrinæren er kjent i området og sa at det skulle ta ca 50 minutter å kjøre. Vegbeskrivelsen ble rablet ned på toppen av en avis. Gps-kartene vi hadde lastet inn, gikk akkurat ikke så langt som dit vi skulle. Typisk! men vi har kartbok over Norge og reisebeskrivelse. Vi fikk med oss vann og utstyr og satte oss i bilen. Torstein er selvskreven sjåfør, for han holder roen og jeg holder Iso. Jeg valgte å ha Iso på fanget hele vegen, for hundeburet ville ikke være noen trøst, og heller ikke gi meg særlig mulighet til å følge med på puls og formen hans. Iso ble mer og mer hoven ved leppen og så ut som han hadde stor snusleppe, siklet og var meget slapp. (Hovenheten rundt snuten ser dere på foto)

Vel fremme ved sa vetrinæren, Christine Rønning Kvam, at Iso skulle få intravenøst. (se foto). Hun forklarte at Iso kunne gå i sjokk, og at intravenøst hjalp mot det, samtidig som det var viktig å rense nyrene for å forebygge senskader. Hoggormgiften kan samle seg i nyrene og skade disse, og kan skade lever og hjerte. Vetrinæren fikk sjekke Iso, ta temperatur, lytte på hjertet og pusten, og ta alle mulige steder uten at han brydde seg; til og med barbering på foten gikk greit. Iso skrek shiba-aktig kun en gang, fordi vetrinæren kom borti leppa. Så var han stille. Etter en stund ville han opp til meg, han ga

meg labben, men det ble litt tull med intravenøsen da, så han måtte stå og lene seg inntil meg, og det virket greit nok.

Vetrinæren så at han kom seg relativt raskt fordi han fikk intravenøst og litt ro. Mens vi sto der og ventet, fikk vi mye informasjon og et miniførstehjelpskurs av veterinæren. Disse kunnskapene er bra å ha neste gang vi skal ut på friluftsliv i ødemarken. Hun forteller også at mengden gift fra hoggorm varierer både avhengig av størrelsen og av jakterfaring. De erfarne porsjornerer ut giften for å ha til jakt siden, mens de andre tømmer alt i ett bitt. Videre forteller hun oss at giftvirkningen på dyr avhenger av vekt. En liten hund kan få kraftigere reaksjon enn en diger hund på mange kilo.

Iso fikk to sprøyter: en Predninsolonsprøyte i muskelen som depot, og en mot infeksjon. I tillegg fikk vi med oss ekstra ormetabletter og 8 dagers antibiotikakur (mot uhumskheter hoggormen har i munnen!). Til slutt ville veterinæren ville at vi skulle sette Iso på gulvet, for å se hva han gjorde. Han labbet i veg for å undersøke om alle var der, svigermor, Torstein og jeg, etterpå ruslet han rundt i hele bygget, og bort til kattene som var på hospitalavdelingen. "Det ser ut som en liten tøffing som klarer seg bra", sa veterinæren.

Etterbehandlingen er tablettkuren og at Iso skulle drikke mye vann og spise det han ønsket. Vi må vi følge med i tilfelle senskader på nyrer, lever og hjerte. Dette skal vi teste hos veterinær etter 14 dagers ferie.

Det ble en dramatisk pinse.

Vi møtte opp på valpekurset onsdagen etterpå, selv om Iso var for dårlig til å trenen noe særlig. Det er likevel miljøtrening for ham bare å være der, og instruktøren ville at vi skulle fortelle historien, slik at de andre valpeieerne kunne lære av dette.

Iso er kvikk igjen og drikker og spiser normalt.
Nå er det i grunnen varmen som gjør ham daff ;-)
Vi er svært glad dette endte godt!!!

Vi sender en stor takk til de to naboene våre på hytten, og til veterinær Christine R. Kvam!

Vennlig hilsen Harriet og Torstein
og en shiba-jodle-lyd fra Iso

EN LITEN VALPS BØNN

Sakset frsa Dyrenett, forfatter Trygve Engesbak

Kjære de nye menneskene mine!

Nå skal vi være sammen i mange år, og vi må bli godt kjent med hverandre. Jeg er veldig liten, men vet veldig godt hva jeg vil. Jeg vet når jeg vil sove, og jeg vet når jeg vil leke. Så forteller jeg det til dere på min egen måte, og dere er store og må gjøre så godt dere kan for å forstå meg.

Når jeg sover, må jeg få lov til å gjøre det, selv om dere har tatt med venner for å hilse på meg. Dere må vente til jeg våkner, for jeg vil ikke leke når jeg er trett og heller vil sove. Av og til synes jeg det er veldig godt å sitte i armkrokken og bli klødd på maven eller bak ørene. Når jeg vil det, ligger jeg helt stille og slikker dere litt i ansiktet og gnager litt på fingrene deres. Men hvis jeg heller vil gå mine egne veier, må jeg få lov til det.

Jeg må få utforske verden omkring meg, så jeg har masse å gjøre. Jeg vil snuse på og bite i ting. Jeg hjelper til med labbene mine også, men snuten min forteller meg mest.

Noen ganger vil jeg sikkert gjøre noe jeg ikke har lov til. Jeg vil bite i gulvteppet, sko, stolben og mye annet jeg finner. Får jeg ikke lov til det må dere ta et forsiktig tak rundt snuten min, riste hodet mitt forsiktig og si nei, nei. Jeg skjønner ikke bestandig hva det betyr med en eneste gang, men når dere har gjort det 3 – 4 ganger, tror jeg nok at jeg forstår. Litt lei meg blir jeg når jeg ikke får lov å bite, for det klør så skrekkelig i tennene mine. Kan dere ikke være så snille å kjøpe et oksehundbein til meg? Dere får det i butikken. Gi meg det i stedet for de ting dere tar fra meg, om det er sko, tepper eller møbler – så skjønner jeg snart at det er den eneste tingen jeg får lov til å gnage på.

Hvis dere vil ha en urolig hund, kan dere bare bråke og leke voldsomt med meg. Men hvis dere vil ha en kosehund som dere kan ta med bort og stole på bestandig, må dere leke rolig med meg. Jeg liker å løpe og leke, men i begynnelsen orker jeg ikke å være med så lenge.

Noen ganger bjeffer jeg av glede, og noen ganger tøffer jeg meg hvis jeg finner noe som ser farlig ut. Hjelp meg, så jeg ikke blir en gneldrebikkje. Jeg vil så gjerne at dere menneskene mine skal like meg og være glad i meg. Andre folk blir også fort lei av bråkete hunder. Hvis jeg blir sint og sta, hjelper det lite om dere også blir sint. Prøv heller å få meg til å glemme hvorfor jeg er sint. Ta meg bort fra det vi sloss om og finn på noe annet – ro meg ned. Blir jeg litt umulig, må dere ta et lite tak på hver side av halsen min. Hold taket, se rett på meg og fortell meg at nå gjør jeg noe som er veldig galt. Det er ikke nødvendig å bruke sint stemme.

Hjelp meg også å rydde unna ting dere er redde for. Jeg er liten, og ikke så klok som dere, og siden det er dere som har vettet, er det også dere som må bruke det. Jeg vet ikke at skolebøker skal være pene og hele. Ligger ransellen på gulvet og er åpen, kan det godt

hende jeg får lyst til å ”lese” litt i bøkene, og da er det urettferdig om jeg får skjenn, når det er dere som har vært rotete.

Når jeg sover godt og våkner, må jeg tisse. I kjøkkenet hvor jeg vokste opp, bodde jeg og søskene mine i en kasse med aviser i. Vi var så mange at ingen kunne rekke å bære oss ut alle sammen når vi hadde sovet. Men nå er jeg bare en og dere er mange, så dere må passe på meg, og bære meg ut med en gang når jeg våkner. Da lærer jeg snart å tisse ute.

Når jeg har spist, må jeg gjøre større ting, men ikke hver gang. Dere lærer snart når det passer meg når jeg må. Bær meg ut å pass på meg til jeg har gjort fra meg. Likevel kan det hende jeg forsøker å gjøre fra meg inne, men jeg sier fra – på min måte. Jeg går urolig omkring, piper kanskje litt – og plutselig setter jeg meg ned. Kan dere få meg ut før jeg får gjort noe inne er det lurt. Etter hvert skjønner jeg at det er ut av døra jeg må for å holde meg ren, og da går jeg ut av døren selv.

Snart må dere gå tur med meg i bånd. Pass godt på meg – ikke la meg løpe løs hvis det er biler eller trikker i nærheten. Ta med en plastpose i lommen når vi skal ut på tur. Når jeg har gjort fra meg, fjerner du det med posen. Stikk hånden inn i plastposen, ta bæsjen i hånden og rundt klumpen, knytt knute på posen og kast den i nærmeste søppelkasse. Da får i hvert fall ikke jeg skylden for tilgrisetete veikanter. Dette kan dere godt lære bort til alle dere treffer – det er så få som gjør slik. Hvis alle gjorde det, ville flere bli glad i oss hunder.

Nå har jeg fortalt mye om lille meg. Kjenner dere meg bedre nå? Men det viktigste kommer til slutt. Glem aldri å være glad i meg! Jeg vil være deres beste venn så lenge jeg lever – hvis dere også vil det. Husk at jeg er et levende lite vesen, med følelser nesten som deres. Jeg kan bli sint, glad, lei meg og redd. Jeg kan gråte, bruke munn og smile. Dere skal nå være min familie, og hvis vi skal få det godt sammen, må dere forstå meg. Ord vil jeg aldri kunne bruke, men alt dere sier med kroppen deres kan jeg forstå. Mange av de ordene dere bruker ofte, vil jeg også forstå bedre etter hvert. Derfor vil kanskje jeg forstå bedre hva dere vil, enn dere vil forstå hva jeg vil. Men om dere virkelig forsøker å bli kjent med, ser på meg, snakker med meg, lærer dere etter hvert hvordan en liten hund tenker og føler.

Med trofast hilsen fra en liten valp!

Ønsker alle shibaer og deres eiere en flott sommer med masse sol og varme.
Shibahilsen fra Tenko, Uchiko, Sakura. – og Gullborg!

ATTER SUKSESS MED SHIBA TREFF I VESTFOLD

Årets shiba treff I Vestfold ble holdt 27. mai I ett kjempe fint vær på Melsom Videregående skole. Dette var det tredje treffet som er holdt på skolen og I år som de to årene før var det et godt fremmøte av shiba eiere og deres hunder I alt 20 hunder og andre interesserte av rasen.

Alle samlet

Skolen holdt denne dagen også åpen dag, med mye aktiviteter på området. Vi hadde I år fått tildelt en hel fotballbane til disposisjon, ikke dårlig. Nå hadde vi muligheter til å sette shibaen i fokus. Ikke minst var det kjempefin miljøtrening for hunden.

Litt aktivitet

Mange forbipasserende kom innom for å se hva vi holdt på med, og ikke minst var det moro med alle de små barna som syntes at shibaen var veldig søt. Noe som vi alle kan si oss enig i.

Barn koser seg

Mer aktivitet

Aktiviteter måtte vi selvfølgelig også ha. Tom sørget for litt ring trening med hann hund klasse og tisper klasse, Wenche Ulleber-Bøhmer sørget for at kunnskapen om rasen ble testet ved å ha laget flotte informative spørsmål som vi brynet oss med. Selv vi som har

hatt rasen en stund klarte ikke å svare riktig på alle spørsmålene, så vi alle reiste hjem med mer kunnskap om rasen. Det var også satt frem to hopp og en tunnel som de som hadde lyst kunne bryne seg på.

Hva gjør du her, du er da ikke en shiba?

I år hadde vi også loddsalg med mange flotte premier. Alle loddene ble solgt og pengene vil bli brukt på neste års treff. Tusen takk til Flatazor, Bayer Health Care og private givere for de fine premiene. Det var også mulighet til å få kjøpt noe av klubbens effekter og det ble handlet for ca kr 1000,- kjempe bra. Takk til dere som støttet klubben med å kjøpe effekter.

Mat og drikke ble også fortært mellom all aktivitet. Etter nesten 3 timer begynte vi å tenke på turen hjem alle mette av inntrykk og ganske slitne, ikke minst hundene. Ikke rart at de sover godt etter en slik dag.

Kjempe koselig å møte mange hyggelige eiere både nye og gamle som har funnet sin interesse for denne kjempefine rasen. Vi møtes til et nytt treff på Melsom også til neste år, så følg med på klubbens hjemmeside og på shiba.no.

Håper at flere i landet kan arrangere treff i sine områder i tiden som kommer, det er ikke minst veldig sosialt.

Velkommen tilbake i 2007

Tom og Laila

KENNEL ENERHAUGEN

ICHIOKASOW

Nippo reg

Vil få presentere mine to siste importere.

Fra min gode venn og samarbeidspartner i Sverige Helene Nordwall, Kennel Honto No, har jeg fått Honto No Yushin Kuro (Waka)

Han er etter Multi Ch. Shingen Go Chousei Sou og Dragon House its Chili Time. Han har mange berømte Japanske hunder i sin stamtavle .Hans farfar ble forrige års BIR på den Amerikanske Shibaklubbens Spesial.Takk til Line & Mats som jeg sameier ham med og som tar seg av ham i det daglige liv.

Fra mine gode venner i Tyskland, Helle og Jytte Røschke, Kennel We-Sedso kommer We-Sedso Unryu.(Ryu)

Han er etter Japansk import Euro Siger 05 & Bundes Siger 05 Yamatochoshuu Og Fuji No Numayamasou som også har tittelen Honbusho Kansei fra Japan og Japansk import Fukume Og Enshuu Hirosesou.

Takk til familien Hjaltelin/Pretzmann i Danmark og dyrlege Bente Iversen, Bio Dyreklinikk Danmark, for god hjelp med å få Ryu til Norge. Ryu sameier jeg med Martin og Jon Arne Grinde.

Honto No Yushin Kuro (Waka)

We-Sedso Unryu.(Ryu)

Christen Lang

Sandviksveien 173, 5035 Bergen. Tlf. 55951701 / 90981295, fax 55958402

E-post: chr-lan@online.no Hjemmeside: <http://home.no/enerhaugen>

Vets' No.1 Choice To Feed Their Own Pets

*As ranked by a 2004 survey conducted by Hill's Pet Nutrition, Inc. ©2005 Hill's Pet Nutrition, Inc.

VELVÆRE FOR FIRBEINTE

Av Siv Gunhild Hansen

Anne Marie Vesterhus fra Bardu er en av få i Nord-Norge som tar ekstra utdanning for å kunne gi hunder massasje. Ekstra velvære, bedre livskvalitet og utholdenhet er noen stikkord for hva hunden din vil få, etter å ha vært mellom hendene til Anne Marie.

Klient Knærten er klar for behandling

Godt i gang med masseringen. HmMMM. Nydelig.

Utdannelsen innen hundemassasje startet da Vesterhus egen hund ble påkjørt og ble lam i venstre forfot.

- Jeg ble da anbefalt av dyrlegen om å massere foten til hunden. Etter hvert så oppdaget jeg at min firbeinte venn likte at jeg holdt på med å strekke og tøyte på foten, samtidig som han ble mer bevegelig på de andre tre beina som var friske. Det var da tanken kom om at jeg kanskje skulle drive videre med dette, og kanskje kunne gi flere hunder den velværen som min egen hund tydelig viste ved å bli massert, forteller Vesterhus.

Dermed kastet Anne Marie seg inn i en utdanning som de færreste har begitt seg ut på. Helt ned til Trondheim reiser hun for å få kunnskap om muskler, bein og indre organer til hunden. Utdannelsen tar ett år, og Anne Marie startet i februar.

- Det er rene vitenskapen hele utdannelsen. Vi må lære oss om hele hundens anatomi. Bein, muskler, blod, indre organer og hundens psyke. I tillegg må vi kunne lære de norske og latinske ordene som beskriver delene en hund består av. Til tider kan det være vanskelig, men lærerikt, forteller hun.

Anne Marie har gjennom sin utdanning massert mange hunder allerede, og til dags dato er det ingen av hundene som har vært aggressive under behandlingen.

- Det er ingen hunder som har glefset eller bitt etter meg under behandlingen. At hundene liker å bli massert viser de tydelig ved å himle med øynene når jeg masserer dem. Ingen tvil om at de liker det som de blir utsatt for, sier hun.

Hvor ble nå den godbiten av? Nakken og ryggen blir tøyd godt ut.

Godbit-stretching. Knærten gjør jobben selv mens Anne Marie fører godbiten i ønsket retning.

Men hjelper dette da?

- Ja, jeg vet at massasjen hjelper hundene. Det er bare å se på oss mennesker. Hard trening gir stive muskler, og det samme skjer med hundene våre. Massasje minsker skader i muskler og sener. Man opprettholder musklernes mobilitet med å gi dem massasje, samtidig som stressnivået hos hundene minsker. Musklene blir myke og tøyelige, og gjør at hundens velvære øker, sier Anne Marie.

-I tillegg er det bra for hundens indre organer å få seg en massasje av og til. Det er påvist at blodsirkulasjonen øker, mage- og tarmfunksjonen blir bedre, muskler og sener blir elastiske, blankere pels og sist men ikke minst er massasjen smertelindrende for hunden, forteller hun.

Ved hennes hjelp har en eldre jakthund fått en ny hverdag.

- Jeg må fortelle en historie om en jakthund på elleve år. Eierne fikk ikke hunden opp etter endt jaktturn, fordi den var stiv og støl. Etter massering og stretching av stive muskler, var hunden i like god form som da den var fire år, forteller Anne Marie.

- Fornøyde hunder og eiere er tross alt den beste betalingen som jeg kan få ved å utøve denne formen for behandling, sier hun.

Siv Hansen til venstre, en storfornøyd Knærten i midten og Anne Marie Vesterhus til høyre

I dag er Anne Marie Vesterhus hos Knærten (Soldoggens Kyocera er hennes kennelnavn) for behandling. Knærten eies av Paul Walle men er på for hos Siv Hansen i Bardu. Anne Marie og Siv er arbeidskollegaer hos Telenor Mobil i Bardu, og det var slik Siv fikk høre om Anne Maries påbegynte utdanning. Knærten ble dermed raskt stilt til disposisjon!

Hunden tok alt på strak labb og oppførte seg fint og Anne Marie var godt fornøyd med henne.

UTSTILLINGSRESULTATER

04.02.2006, Norsk miniatyrundklubb, Oslo. Dommer: Gunnar Nymann

Okami`s Emiko		1.AUK 2.AUKK
Soldoggen`s Uwaki	Synnøve Skaga	2.AK
Okima`s Eiko		1.AUK 1.AUKK HP 1.VK CERT 1.BTK BIR

05.02.2006. Norsk Schnauzer Bouvier Klunn, Oslo. Dommer: Annamaria Tarjan

Soldoggen`s Uwaki	Synnøve Skaga	1.AK 1.VK CERT 1.BTK BIR
-------------------	---------------	--------------------------

11.02.2006. Ølen-Etne Vindafjord, Ølen. Dommer Liz-Beth Liljequist.

Tenko Av Enerhaugen	Eirik Knudsen	1.AUK 1.AUKK HP 1.VK CERT 1.BHK BIR
Beniryu Av Enerhaugen	Birte Blomli og Arve Frøyseth	1.AUK 2.AUKK HP 2.VK CK 2.BHK
Nobunaga Av Enerhaugen	Håkon Nettet og Astrid Lernes	1.AK 3.VK
Honto-No Uchiko	Eirik Knudsen	1.JK 1.JKK
Willemo`s Setsuko	Iselin Urdal Nygård	1.AUK 1.AUKK HP 2.VK
Mjærumhøgda`s Fukubeni	Cato Strædet	1.AK 1.VK CERT 1.BTK BIM

18.02.2006. Norsk Boxerklubb, Letohallen, Eidsvoll. Dommer: Ralf Campbell

Pei Fang Easy Rider	Kari og Per Pedersen	2.AUK
Mjærumhøgda`s Yu Komatsu	Lise Kommisrud	1.CHK CK 1.BHK BIR

25.02.2006. Norsk Kennelklubb, Bø I Telemark. Dommer: Ann Arch.

Soldoggen`s Ekisutora	Synnøve Skaga og Paul Walle	1.JK 2.JKK
Beniichi Av Bjødnatun	Ingrid Alice Kvitberg	1.JK 1.JKK
Østbylias Modige Sniff Mac Snusen	Kåres Svendsen og Sissel Skjeldbred	1.AUK 1.AUKK HP 1.VK
Pei Fang Chianti Ruffino	Marianne Holmli og Runa Bjørslund	1.AK 2.VK
Habagou`s Dozo Osaki Ni Kyodai	Kim J Pedersen og Bente K Pedersen	2.CHK
Chiyomaru Av Enerhaugen	Einar Haavik	1.CHK CK 1.BHK CACIB BIR
Shira Maina	Runa Bjørslund og Kari Høvring	1.JK 2.JKK HP 4.VK CK 5.BTK
Kinu Hana Iris	Bente og Kim Pedersen	1.JK 1.JKK HP 3.VK CK 4.BTK
Østbylias Nætte Tinki Winki	Sissel Skjeldbred	1.AUK 1.AUKK HP 6.VK
Willemo`s Setsuko	Iselin Urdal Nygård	1.AUK 2.AUKK
Østbylias Kvikke Wimba	Inger Merete Ingebrigtsen og Sissel Skjeldbred	1.AK 2.VK CK

Mjærumhøgda's Ginjishi Ichi	Eivind Mjærum	1.AK
Soldoggen's Uwaki	Synnøve Skaga	1.AK 5.VK
Pei Fang Lille Inca	Runa Bjørslund og Kari Høvring	1.AK 1.VK CERT 1.BTK CACIB BIM
Bi len Tinge Ling	Sissel Skjeldbred	1.CHK CK 2.BTK R.CACIB
Ramnfløya's Kita No Otenba	Bente K Pedersen	2.CHK CK 3.BTK
Bi len Tinge Ling	Sissel Skjeldbred	1.AK 1.VET CK

11.03.2006. Nordhordland Hundeklubb, Radøyhallen, manger. Dommer: Soile Bister.

Beniryu Av Enerhaugen	Birte Blomli og Arve Frøyseth	1.AUK 2.AUKK
Aiji Go Ichiokasow Av Enerhaugen	Elisabeth og Leif Bognøy	1.AUK 1.AUKK HP 2.VK CK 2.BHK
Tenko Av Enerhaugen	Eirik Knudsen	1.AK 1.VK CERT 1.BHK BIM
Honto-No Uchiko	Eirik Knudsen	1.JK 1.JKK HP 1.VK CERT 2.BTK
Akane Go Ichiokasow Av Enerhaugen	Inger Morken Ellingsen	2.AUK
Mariko Av Enerhaugen	Christen Lang og Karstein Thunes	1.AK 2.VK
Ran Av Enerhaugen	Solvor Nærland	1.AK 1.VET CK 1.BTK BIR

18.03.2006. Norsk Dobermannklubb, Letohallen Eidsvoll. Dommer: Christen Lang.

Lucky Dragon's Digimon		1.AUK 1.AUKK HP 1.VK CERT 2.BHK
Østbylias Kvikke Wimba	Inger Merete Ingebrigtsen og Sissel Skjeldbred	1.AK 1.VK CERT 1.BTK BIR
Ak-Inu-Bas Daitan Ni Akobo	Wenche og Svein Ulleberg - Bøhmer	1.CHK
Mjærumhøgda's Yu Komatsu	Lise Kommisrud	1.CHK CK 1.BHK BIM

26.03.2006. Norsk Kennelklubb, Bergen. Dommer: Rita Trainin.

Beniryu Av Enerhaugen	Birte Blomli og Arve Frøyseth	1.AUK 1.AUKK HP 1.VK CERT 2.BHK R.CACIB
Akira Go Ichiokasow Av Enerhaugen	Inger Morken Ellingsen	1.AUK 2.AUKK HP 2.VK CK 3.BHK
Tenko Av Enerhaugen	Eirik Knudsen	1.CHK CK 1.BHK CACIB BIM
Chiyomaru Av Enerhaugen	Einar Haavik	2.CHK CK 4.BHK
Enshu Nakakurohime Av Enerhaugen	Christen Lang, Mitsuko Sekiya og Herman Fredriksson	1.JK 2.JKK HP 3.VK CK 3.BTK
Honto-No Uchiko	Eirik Knudsen	1.JK 1.JKK HP 2.VK CK 2.BTK
Wakanami Av Enerhaugen	Christen Lang, Jarle Vika og Mona Breisnes	1.AUK 1.AUKK HP 1.VK CK 1.BTK CACIB BIR

Zenmai Av Enerhaugen	Solvor Nærland	1.CHK CK 5.BTK R.CACIB
Ran Av Enerhaugen	Solvor Nærland	1.AK 1.VET CK 4.BTK

08.04.2006. Sør-Rogaland Brukshundklubb, Stavnger. Dommer: Rita Kadike-Skadina

Østbylias Qule Tiko	Tor Johan Eriksen	0.JK
Willemo's Setsuko	Iselin Urdal Nygård	1.AUK 1.AUKK HP 1.VK CERT 1.BTK BIR

22.04.2006. Norsk Kennelklubb, Harstad. Dommer: Blaz Kavcic

Soldoggen's Tentai Tiko	Elsa Pedersen	1.AK 1.VK CERT 3.BHK R.CACIB
Nattfjæriilen Ryujiro	Anne Karin Hanssen og Paul Walle	1.CHK CK 2.BHK CACIB
Nattfjæriilen Chujitsu	Paul Walle	1.AK 1.VET CK 1.BHK BIR
Soldoggen's Dansu No Kitanai	Heidi Davidsen	1.AUK 1.AUKK HP 2.VK
Soldoggen's Dôwa		1.AUK 2.AUKK HP 3.VK
Soldoggen's Mini-Meta	Per Pedersen	2.AK
Pei Fang Sorte Ting	Unn Solli Rimstad	1.AK 4.VK
Soldoggen's Nikko-Line	Berit Sandtorv	1.AK 1.VK CERT 1.BTK CACIB BIM
Soldoggen's Oishiiba	Paul Walle	1.CHK CK 3.BTK R.CACIB
Soldoggen's Beninesa	Paul Walle	1.AK 1.VET CK 2.BTK

29.04.2006. Færde Brukshundklubb, Naustdal. Dommer: Leif Lehmann Jørgensen.

Nobunaga Av Enerhaugen	Håkon Nasset og Astrid Lernes	1.AK 1.VK CERT 1.BHK BIR
------------------------	-------------------------------	--------------------------

29.04.2006. Norsk Dobermannklubb, Stangehallen, Stange. Dommer: Knut Helge Pedersen.

Pei Fang Easy Rider	Kari og Per Pedersen	2.AUK
Soldoggen's Fushigi	Kari og Per Pedersen	1.JK 1.JKK HP 1.VK
Ak-Inu-Bas Daitan Ni Akobo	Wenche og Svein Ulleberg - Bøhmer	1.CHK CK 1.BTK BIR

30.04.2006. Sunndal Hundeklubb, Sunndalsøra. Dommer: Ewa Nielsen.

Pei Fang Gunther Quick		1.AUK 1.AUKK HP 1.VK CERT 1.BHK BIM
Pei Fang Red Baron	Sigrid og Kjell Grødal	1.AUK 2.AUKK
Østbylias Kvikke Wimba	Inger Merete Ingebrigtsen og Sissel Skjeldbred	1.AK 1.VK CERT 1.BTK BIR

06.05.2006. Norsk Kennel Klubb, Kristiansand. Dommer Eivind Mjærum.

We-Sedso It's A Wonder Inu		1.AK 1.VK CERT 1.BHK CACIB BIR
Honto-No Uchiko	Eirik Knudsen	1.AUK 1.AUKK HP 2.VK CK 3.BTK
Kinu Hana Iris	Bente og Kim Pedersen	1.AUK 2.AUKK
Mara-Shimas Relentless Joy		1.AK 3.VK
Mjærumhøgda's Fukubeni	Cato Strædet	1.AK 1.VK CERT 1.BTK CACIB BIM
Ak-Inu-Bas Daitan Ni Akobo	Wenche og Svein Ulleberg - Bøhmer	1.CHK CK 2.BTK R.CACIB

Jeg vil også være med i Shiba-spesialen! (Foto: Henrik Omland)

HVILKE DOMMERE MAN IKKE STILLER UT FOR

Det er ikke etisk (vanlig praksis) å stille ut hund for dommer som også er oppdretter av hunden. Da setter man dommeren i en vanskelig situasjon. Om hunden er den beste og dermed vinner, vil dommeren få kritikk for at han har satt opp en hund av eget oppdrett. Om hunden ikke vinner, vil han få kritikk for at han ikke "turde" sette opp hunden av samme grunn (eget oppdrett).

Dommeren kan ikke nekte å dømme en hund fra eget oppdrett i følge de nåværende utstillingsreglene.

Til orientering har dommeren ingen opplysninger om de hundene han dømmer utenom hundens katalognr og kan derfor i dette tilfelle ikke lastes. Det er utstillers ansvar å unngå situasjonen. Om det blir dommerbytte i en rase, slik at man ikke på forhånd var klar over at oppdretter skulle dømme denne rasen da man meldte på, får man pengene tilbake om man trekker hunden.

Det er ikke et problem som sådan for en dommer å bedømme en hund av eget oppdrett da dommeren vil dømme denne hunden på samme måte som alle de andre utstilte hundene, men dommere får ofte kritikk (noen ganger berettiget, men ofte urettferdig)og derfor er det ikke nødvendig å utsette ham for en situasjoner som denne.

Christen Lang

Situasjonsbilde fra Shiba-spesialen (foto: Henrik Omland)

STYRET I NORSK SHIBAKLUBB

LEDER Bengt Eggen
Strandveien 8a, 9360 Bardu
Tlf 7718 2535 – 90569390
bengt.eggen@online.no

NESTLEDER Nils Johan Heatta
Doaresdievva 33, 9730 Karasjok
Tlf 7846 7222 - 9012 1626
nils.johan.heatta@nrk.no

SEKRETÆR Paul Walle
Pb 156 , 8502 Narvik
Tlf 7698 2000 – 926 52 844
pjoswa@combitel.no

KASSERER Liv Solveig Nilsen
Frøyas v 10, 9019 Tromsø
Tlf 77 67 22 45 - 90932362
lsolve@online.no

STYREMEDLEM Bente K Pedersen
Moneveien 2, 4879 Grimstad
Tlf 3704 1534 – 993 85 748
bente.pedersen@losmail.no

STYREMEDLEM Lise Kommisrud
Sanderud 4, 2092 Minnesund
Tlf 63969978 - 91687047
lisekom@online.no

STYREMEDLEM Runa Bjørslund

VARAMEDLEM Thomas Henriksen
Nermyra 9c, 9100 Kvaløysletta
Tlf 7767 4519 – 913 420 39
thomaseh@online.no

VARAMEDLEM Siv Lilleby
Skades veg 2, 7724 Steinkjer
siv.lilleby@t-a.no

Styret og utvalg setter pris på tilbakemeldinger fra medlemmene – både ris, ros, tips, ideer og saker til behandling. Vi ber om å få alle henvendelser skriftlig. Dette for at alle skal få lik behandling.

KONTAKTPERSONER

NORD-NORGE Paul J. Walle
Se sekretær

MIDT-NORGE Marianne Holmli
Sjøvold, 7650 VERDAL
Tlf 7407 7455 – 951 81 266
pei.fang@online.no

VESTLANDET Christen Lang
Sandviksveien 173, 5035 Bergen
Tlf 5595 1701 – 909 81 295
chr-lan@online.no

ØSTLANDET Laila Nagel
Engnesv.31, 3092 Sundbyfoss
Tlf 3305 8883 – 916 68579
l-nag@online.no

SØRLANDET Bente K Pedersen
Se styremedlem

AGILITY Harald Schjelderup
Rødsveien, 1540 Vestby
Tlf 6495 2053
harald.schjelderup@c2i.net

LYDIGHET Sissel Skjelbred
Dalsve, 7710 Sparbu
Tlf 7414 3269 – 975 67 022
k-svends@online.no

BRUKS Halvor Størmer
Grindfjord E6 19, 8520 Ankenesstrand
Tlf 7694 0409
halvor-stormer@nfk.no

VALPEFORMIDLER Frode Løvfall
Vallahøgda 16, 5227 Nesttun
Tlf 934 38 958
frolov@broadpark.no

HUNDESPORT Solvor Nærland
Aad. Gjellesg. 16, 5035 Bergen
Tlf 5531 3784
solnaer@online.no

Kontaktpersoner er til for at medlemmene skal kunne spørre om ting de lurer på.

Lokal aktivitet organiseres av nærmeste kontaktperson.

BIS – Akita-spesialen

**Retur:
NSK v/
Paul Walle
Pb 156
8502 NARVIK**